

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte - Guzun Ion,

Judecători - Chișca-Doneva Tamara și Stratulat Galina,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cucu Mihail în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe

Popa Andrei XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.11.2014- 01.02.2016;

Instanța de apel: 20.04.2016- 18.11.2016;

05.05.2017-20.03.2018;

14.12.2018-07.05.2019;

Instanța de recurs: 27.01.2017- 21.03.2017;

18.06.2018-13.11.2018;

26.07.2019-18.12.2019.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 februarie 2016, Popa Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.42 alin. (2), 220 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă amendă în mărime de 800 unități convenționale, echivalentul a 16 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, Popa Andrei în perioada lunii martie 2013, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul înlesnirii practicării prostituției de către o altă persoană, fiind informat de către O. Șendrea despre faptul, că a îndemnat-o pe XXX să se deplaseze în Grecia pentru practicarea prostituției, la solicitarea ultimului a convenit să-i acorde ajutorul necesar pentru organizarea deplasării persoanei menționate în tara de destinație pentru practicarea acestei activități.

La 28.05.2013, O. Șendrea, continuând realizarea intenției infracționale de înlesnire a practicării prostituției de către Iorgu Aurica, după ce l-a instigat la comiterea infracțiunii pe Popa Andrei, acționând împreună și de comun acord cu acesta, au însoțit-o pe ultima la Aeroportul Internațional Chișinău, unde i-a înmânat biletul la ruta Chișinău - Antalya cu zborul în aceeași zi. Totodată, Popa Andrei, acționând împreună și de comun acord cu XXX, au însoțit-o pe XXX la ruta aeriană menționată până în or. Antalya, Turcia.

În continuare, Popa Andrei, acționând împreună și de comun acord cu XXX în vederea înlesnirii practicării prostituției de către Iorgu Aurica, cu un automobil nestabil de organul de urmărire penală care a fost închiriat de către primul, au transportat-o pe aceasta până în or. Marmaris, Turcia, unde au cazat-o la un hotel nestabil, suportând în acest sens toate cheltuielile.

Ulterior, Popa Andrei, acționând împreună și de comun acord cu O. Șendrea, în vederea înlesnirii practicării prostituției de către XXX, au organizat transportarea ultimei pe cale maritimă până la o insulă nestabilă din Turcia, unde acțiunile infracționale au fost preluate de către XXX, care în continuare a organizat transportarea pe cale ilegală a ultimei până în or. Atena, Grecia. Ajungând în or. Atena, Grecia, XXX a fost preluată de la XXX de către XXX, care continuând realizarea intenției infracționale a organizat practicarea prostituției de către XXX, în diferite localuri din or. Atena, Grecia, unde aceasta a fost selectată de mai multe ori de către beneficiari ai serviciilor sexuale contra plată, până la 13.10.2013. Astfel, XXX a practicat prostituția în or. Atena, Grecia, sub supravegherea lui XXX, din luna mai 2013 până la 13.10.2013, când a revenit în Moldova.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către avocatul Ion Palii în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, argumentând următoarele:

- urmărirea penală nu a fost efectuată în strictă conformitate cu legea procesuală penală și apărarea a solicitat declararea nulității proceselor-verbale ale unor acțiuni de urmărire penală și respingerea acestor probe iar instanța de fond, nu s-a pronunțat asupra tuturor încălcărilor invocate de apărare;

- pentru a-și motiva hotărârea emisă, instanța a modificat și a denaturat declarațiile părții vătămate și martorilor;

- inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu întrunește elementele infracțiunii;

- prima instanță a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, care s-a manifestat prin limitarea arbitrară a dreptului la apărare efectivă, limitarea accesului la „tribunal”, prin lăsarea fără examinare a argumentelor invocate de apărare;

- cauza a fost examinată superficial, iar probele au fost apreciate contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală;

- inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală;

- instanța nu s-a pronunțat asupra declarațiilor părții vătămate, care a relatat că nu are careva pretenții față de A. Popa, deoarece ultimul nu a contribuit sub nici o formă la plecare și la practicarea prostituției;

- probele pe care instanța de judecată le-a pus la baza sentinței de condamnare nu confirmă vinovăția inculpatului;

- concluziile instanței de fond precum că A. Popa a comis acțiuni de proxenetism sunt eronate, în fapt nefiind demonstrat că A. Popa a îndemnat și a determinat la prostituție, precum și nu a fost demonstrat că acesta a înlesnit practicarea prostituției sau ar fi tras careva foloase de pe urma prostituției.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2016, apelul declarat a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței contestate.

4.1. Analizând probele administrate la dosar, instanța de apel a menționat că, acestea confirmă faptul că A. Popa a comis îndemnarea și înlesnirea practicării prostituției de către Iorgu Aurica și că, în urma activității date, a tras foloase financiare, adică a comis infracțiunea prevăzută de art.art.42, 220 alin.(1) Cod penal, iar temeiuri pentru admiterea apelului nu sunt.

Totodată, instanța de apel a indicat că, din materialele cauzei rezultă că A. Popa a ajutat partea vătămată să-și perfecteze pașaportul, apoi tot A. Popa a însoțit-o pe Iorgu Aurica până în Antalya, după care a participat la transportarea ei în regiunea Marmaris.

Din probele expuse, a fost demonstrat faptul că, în cazul dat, au fost realizate atât latura obiectivă a infracțiunii de proxenetism, cât și latura subiectivă.

Latura obiectivă a proxenetismului a fost realizată prin faptul că inculpatul a fost mereu în preajma părții vătămate XXX și a ajutat-o la perfectarea pașaportului, a însoțit-o în drum spre Antalya, iar ulterior în transportarea ei spre insulă, unde ea s-a ocupat cu prostituția. Totodată, materialele cauzei, confirmă că inculpatul A. Popa a acționat cu același scop ca și XXX și XXX, care lucrau pentru XXX și căruia îi achitau 50% din banii câștigați pentru activitatea de prostituție.

Latura subiectivă în cazul dat, a fost realizată prin intenție directă. Din acest motiv, instanța de apel a considerat argumentele apelului privind lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii de proxenetism, ca fiind nefondate.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că nefondat este și argumentul apărătorului privind declararea nulității unor procese - verbale întocmite la faza urmăririi penale. Avocatul I. Palii a fost prezent la etapa terminării urmăririi penale (f.d.89 vol. I), însă nu a invocat careva încălcări ale prevederilor legale nici în cursul efectuării acțiunilor de urmărire penală, nici atunci când a luat cunoștință cu materialele dosarului.

Așadar, instanța de apel a ajuns la concluzia că sentința adoptată de prima instanță este legală și întemeiată, iar apelul declarat urmează a fi respins ca fiind nefondat.

5. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești cu recurs ordinar le-a contestat inculpatul, care a solicitat casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, indicând că probele au fost apreciate unilateral și eronat. Concluzia privind vinovăția inculpatului a fost bazată pe presupuneri și pe declarațiile confuze ale părții vătămate, care de fapt au fost denaturate și rupte din context.

Instanța de apel a examinat doar probele acuzării și a ignorat probele apărării.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2017 recursul ordinar a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

6.1. În argumentarea soluției adoptate Colegiul lărgit a reținut că, deși instanța de apel la solicitarea avocatului inculpatului a verificat și consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată patru declarații depuse de către partea vătămată XXX și declarațiile condamnatului XXX, în conținutul deciziei a reținut doar probele care au fost verificate la solicitarea acuzatorului de stat, potrivit cărora se confirmă implicarea lui A. Popa în comiterea infracțiunii incriminate, fără a indica din care motive au fost respinse probele invocate de către partea apărării, menționând în linii generale că inculpatul a comis infracțiunea incriminată.

În concluzie instanța de recurs a menționat, că instanța de apel a examinat unilateral apelul declarat de către avocatul inculpatului, și-a argumentat soluția de condamnare fără să aprecieze fiecare probă în parte și fără a se expune asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia, nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, preluând aprecierile de ordin general și vagi ale primei instanțe, întemeindu-și soluția doar pe probele acuzării, care au fost enunțate în sentință, prin ce a încălcat principiul contradictorialității.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2018 apelurile declarate de avocatul I. Palii în numele inculpatului au fost respinse ca nefondate.

8. În decizia adoptată instanța de apel a reținut că, deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate, vina acestuia a fost dovedită pe deplin prin: - declarațiile părții vătămate XXX; - procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice din 06.12.2013; - procesele-verbale de examinare a obiectului din 14.08.2014 și din 15.03.2014; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 22.04.2014; procesul-verbal de confruntare din 22.05.2014 dintre partea vătămată și bănuitul A. Popa; -procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată și învinuita

XXX; procesul-verbal de confruntare între partea vătămată și învinutul XXX; sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 19.12.2014 în privința lui XXX.

Totodată, instanța de apel a menționat că sentința contestată a fost amplu argumentată cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu și este în corespundere cu exigențele art.6 CEDO.

La fel instanța de apel a menționat că, careva abateri sau încălcări de ordin procedural, de către instanța de judecată, pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond nu au fost stabilite, din care motiv a apreciat apelurile apărării ca lipsite de temeii.

9. Împotriva hotărârilor judecătorești a pronunțat recurs ordinar avocatul I. Palii în numele inculpatului A. Popa, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În argumentarea recursului declarat s-au invocat următoarele:

- atât instanța de fond cât și instanța de apel au examinat cauza unilateral, probele fiind apreciate contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fiind luate în considerație doar probele acuzării și omise în totalitate probele apărării;

- în speță, de către instanțele de fond inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, care s-a manifestat prin limitarea arbitrară a dreptului la apărare efectivă, limitarea accesului la un „tribunal” prin lăsarea fără examinare a argumentelor apărării, încălcarea principiului imparțialității și contradictorialității procesului penal, încălcări care au fost sesizate de către Colegiul penal al CSJ, dar care au fost ignorate de instanța de apel, aceste indicații nefiind reflectate în decizia adoptată;

- prin decizia Colegiului penal lărgit al CSJ din 21.03.2017, cauza a fost trimisă la rejudecare, iar instanța de recurs a indicat care omisiuni urmează a fi înlăturate, însă necătând la erorile constatate și recomandările instanței de recurs, Curtea de apel a examinat cauza superficial și a emis o decizie nefondată și afectată de erori;

- instanța de apel a denaturat depozițiile părții vătămate, or, aceasta nici în cadrul urmăririi penale și nici pe parcursul cercetării judecătorești nu a declarat că A. Popa a determinat-o, a îndemnat-o sau a influențat-o să practice prostituția, ultimul nu a fost plătit, remunerat și nici nu a tras careva foloase de pe urma practicării prostituției de către Iorgu Aurica;

- declarațiile părții vătămate date în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel (f.d.13-15 vol. VIII) nu au fost apreciate, acestea în general fiind ignorate;

- instanța de apel superficial a examinat cauza contrar prevederilor art.414 Cod de procedură penală și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

10. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2018, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Palii Ion în numele inculpatului Popa Andrei, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceiași instanță în alt complet de judecată.

10.1. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2017, s-a dispus rejudecarea cauzei de către instanța de apel fiind semnalizate următoarele momente: 1) instanța de apel s-a pronunțat doar asupra probelor care au fost verificate la solicitarea procurorului, însă nu s-a pronunțat asupra probelor verificate la demersul apărării potrivit cărora după părerea apărării, inculpatul A. Popa este nevinovat în comiterea infracțiunii imputate; 2) avocatul inculpatului a invocat neconcordanța între declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală și în prima instanță, iar instanța de apel nu s-a expus asupra acestui fapt și nu a înlăturat divergențele din depozițiile părții vătămate; 3) instanța de apel greșit a

respins argumentele apărării cu privire la ilegalitatea unor procese-verbale întocmite la faza de urmărire penală.

Rejudecând cauza, instanța de apel, fără a reține cele menționate de instanța de recurs, a comis aceleași erori care au constituit temei de casare a deciziei Curții de Apel din 18 noiembrie 2017. Astfel, în partea motivată a deciziei, instanța de apel doar a enumerat și a trecut în revistă probele cercetate la demersul acuzatorului de stat și a ignorat probele care la părerea apărării îl dezvinovățesc pe A. Popa, astfel fără nici o apreciere au rămas declarații date de către partea vătămată XXX la diferite etape ale procesului penal și declarațiile condamnatului XXX (f.d.152-153 Vol. VII).

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2019, a fost admis apelul declarat de avocatul Palii Ion în numele inculpatului și cel suplimentar, casată sentința Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 01 februarie 2016, total, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru primă instanță, după cum urmează:

încetează procesul penal privindu-1 pe Popa Andrei din motivul că a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală în baza articolelor 42 alin. (2) și 220 alin. (1) Cod penal.

11.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, probele administrate în cauză, dovedesc vinovăția inculpatului Popa A. în săvârșirea proxenetismului imputat și anume declarațiile părții vătămate XXX (vol. VIII, f. d. 13-15, 39-40); procesul - verbal de audiere a victimei XXX din 09 ianuarie 2013, de la urmărirea penală (vol. III, f. d. 24-26); procesul - verbal de audiere a părții vătămate XXX din 02 februarie 2014, de la urmărirea penală (vol. III, f. d. 36-40); declarațiile inculpatului XXX (vol. VII, f. d. 152-153); procesul - verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor din 06 decembrie 2013 și stenogramele discuțiilor telefonice dintre XXX cu Popa Andrei, XXX cu XXX, prin care se confirmă implicarea acestora la comiterea infracțiunii, (vol. II, f. d. 219-231); procesul - verbal de examinare a obiectului din 14 august 2014, prin care a fost examinat extrasul din programul Acces Web privind traversarea frontierei de stat de către XXX, prin care se confirmă că ultima are ieșire din R. Moldova la 25 iunie 2011 și 28 mai 2013 prin PTF Aeroport, (vol. III, f. d. 28-29); procesul - verbal de examinare a obiectului din 15 martie 2014, prin care a fost suspus examinării extrasul din Sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, prin care se confirmă ieșirea din R. Moldova a cet. XXX la 28.05.2013, prin PTF Aeroport, la ruta aeriană Chișinău - Antalia, împreună cu Popa Andrei, (vol. V, f. d. 139-140); procesul - verbal de recunoaștere a persoanei din 22 aprilie 2014, prin care partea vătămată XXX l-a recunoscut pe Popa Andrei ca fiind persoana împreună cu care la 28 mai 2013 a plecat în Antalia, cu avionul, iar ulterior această persoană împreună cu XXX au transportat-o pînă în regiunea Marmaris, (vol. V, f. d. 154-156); procesul - verbal de confruntare din 22 mai 2014 dintre partea vătămată XXX și bănuitul Popa Andrei, în cadrul căreia partea vătămată și-a menținut declarațiile sale date anterior și a confirmat implicarea lui Popa Andrei și XXX în comiterea infracțiunii, (vol. V, f. d. 157-159); procesul - verbal de confruntare din 06 august 2014 dintre partea vătămată XXX cu învinuita XXX, în cadrul căreia partea vătămată a menținut parțial declarațiile sale date anterior și a confirmat că în Grecia a practicat prostituția, iar o parte din bani îi transmitea lui XXX, (vol. V, f. d. 211-214); procesul - verbal de confruntare din 06 august 2014 dintre partea vătămată Iorgu Aurica- cu învinuitul XXX, în cadrul căreia partea vătămată a menținut parțial declarațiile sale date anterior și a confirmat că în Grecia a practicat prostituția în folosul lui XXX, adică 50% din banii câștigați îi reveneau ei, dar 50% lui XXX, bani pe care îi

transmitea lui XXX. Totodată, partea vătămată a menționat că împreună cu ea în Grecia mai practicau prostituția pentru XXX, XXX, care tot achitau 50% din banii câștigați XXX, (vol. V, f. d. 215-222); sentința Judecătorei sectorului Centru, municipiul Chișinău din 19 decembrie 2014 (vol. VIII, f. d. 171-197).

Astfel, versiunea inculpatului reprezintă poziția de apărare, care nu este obiectivă, urmărindu-se scopul de a evita răspunderea penală.

Pe această linie de considerente cu privire la vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei criminale constatate, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală, infracțiunea este corect calificată în componența de infracțiune prevăzută de articolele 42 alin.(2), 220 alin. (1) Cod penal: înlesnirea practicării prostituției, acțiuni săvârșite în calitate de autor.

Cu privire la calificarea infracțiunii reținute în sarcina inculpatului s-au făcut următoarele precizări:

- subiectul infracțiunii este inculpatul Popa A., care întrunește condițiile prevăzute la articolele 21 alin. (1) și 22 Cod penal;

- obiectul juridic special al infracțiunii îl constituie relațiile sociale cu privire la moralitatea și neaservirea actelor sexuale;

- latura obiectivă a infracțiunii constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiune, modalitatea normativă înlesnirea practicării prostituției.

În context, s-a remarcat că în acțiunile inculpatului lipsește semnele calificative: „îndemnul” și „tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană”, or nu se confirmă prin probatoriul administrat, iar în sentința nu sunt motivate concluziile respective;

- latura subiectivă se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă, adică inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările lor prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, iar motivul comiterii infracțiunii fiind interesele personale.

Prin urmare, s-au reținut ca nefondate motivele invocate în apel, sub aspectul achitării de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzută la articolele 42 alin.(2), 220 alin. (1) Cod penal.

Totodată, soluționând chestiunea cu privire la răspunderea penală a inculpatului, instanța de apel a constatat intervenirea prescripției tragerii la răspunderea penală.

Infracțiunea prevăzută de articolul 220 alin. (1) Cod penal, conform articolului 16 alin. (3) Cod penal, se clasifică, ca fiind mai puțin gravă.

Conform art. 53 lit. g) și 60 alin. (1), lit. b) și alin. (2) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii mai puțin grave au expirat 5 ani; prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Raportând starea de fapt constatată la normele generale de drept penal enunțate, urmează liberarea de răspundere penală a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii imputate, din motivul că a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală.

Infracțiunea este săvârșită în martie 2013 și 28 mai 2013, iar ordonanța privind începerea urmăririi penale este datată cu 03 ianuarie 2014.

Astfel, din ziua săvârșirii infracțiunii până la ziua judecării cauzei în apel au expirat aproximativ 5 ani și 4 luni, adică din ziua săvârșirii infracțiunii, care este mai puțin gravă, a expirat mai mult de 5 ani - termenul de prescripție fixat prin lege.

În atare situație, se impune soluția prevăzută la art. 391 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală: încetarea procesului penal privindu-l pe inculpat în temeiul că există circumstanța care exclude tragerea la răspundere penală în baza art. 42 alin.(2), 220 alin. (1) Cod penal - prescripția tragerii la răspundere penală.

12. Nefiind d acord cu decizia instanței de apel, avocatul Cucu Mihail în numele inculpatului, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 9), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Popa Andrei, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii imputate. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, ori, în declarațiile părților din proces se contrazic faptele incriminate în privința lui Popa Andrei. De asemenea, potrivit declarațiilor părții vătămate, acesta nu are care-va pretenții față de Popa Andrei, ea doar l-a văzut în compania lui XXX. Totodată, lipsește latura subiectivă și latura obiectivă a infracțiunii imputate.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită inadmisibilitatea acestuia, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul cererii de recurs se deduce temeiurile prevăzute de pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, având în vedere că apărătorul critică vinovăția lui Popa Andrei, considerând că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, solicitând să fie achitat pe art. 42 alin.(2), 220 alin. (1) Cod penal.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire au fost comise de Popa Andrei.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cât privește motivul precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de

fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, iar vina inculpatului este dovedită potrivit materialelor cauzei.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o Curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Așadar, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținând cont de cele menționate Colegiul penal conchide că, conținutul deciziei corespunde prevederilor legale menționate, fiind oferite răspunsuri la motivele invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Potrivit textului recursului, recurentul mai invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal reține că, motivul invocat de recurent, precum că „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, constituie o interpretare subiectivă a sa, or instanța de apel corect a constatat că în acțiunile lui Popa Andrei, sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin.(2), 220 alin. (1) Cod penal,

argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește.

Astfel, Colegiul penal susține pe deplin concluzia instanței de apel precum că, inculpatul Popa Andrei, a comis infracțiunea prevăzută de art. 42 alin.(2), 220 alin. (1) Cod penal.

Totodată, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce probele pertinente și concludente, analizate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Prin urmare, afirmația autorului recursului, precum că instanța de apel nu și-a argumentat soluția, este neîntemeiată.

Concluziile instanței de apel corespund circumstanțelor cauzei, iar temeiuri prin care s-ar demonstra că Popa Andrei nu a săvârșit infracțiunea imputată, nu s-au stabilit.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Cucu Mihail în numele inculpatului, fiind vădit neîntemeiat.

14. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cucu Mihail în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe inculpatul **Popa Andrei XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **17 ianuarie 2020.**

Președinte:

Guzun Ion

Judecători:

Chișca-Doneva Tamara

Stratulat Galina